

حجی

این کتاب را حجی نبی در حدود 520 ق. م. نوشته است. در این زمان یهودیان از تبعید در بابل به سرزمین خود بازگشته و در اورشلیم مشغول بازارسازی خانهٔ خدا بودند. اما پیش از اینکه بازارسازی خانهٔ خدا تکمیل شود، مردم آن را نیمه‌کاره رها می‌کنند و به مسایل دیگر می‌پردازند. همسایگان بداندیش یهودیان نیز با سخنان دروغ خود سعی می‌کنند آنان را دلسوز کنند و بتراوتدند. از طرف دیگر ارشیر پادشاه نیز دستور می‌دهد تا بازارسازی خانهٔ خدا متوقف شود. برخی از مردم یهود نیز لب به شکایت می‌گشایند که این ساختمان مانند ساختمان اصلی خانهٔ خدا که سلیمان ساخته بود، زیبا و پرشکوه نخواهد بود. آنها به فکر ساختن خانه‌های زیبا برای خود می‌افتدند و ساختمان خانهٔ خدا را نیمه‌کاره می‌گذارند.

در نتیجه، خداوند خشکسالی می‌فرستد و محصول زمینهای آنان را از بین می‌برد. مردم فقیر می‌شوند و حتی لیاس کافی ندارند تا خود را گرم کنند. در این زمان حجی نبی با پیامی از جانب خداوند ظاهر می‌شود و یهودیان را ترغیب و تشویق می‌کند تا کار بازارسازی خانهٔ خدا را دوباره شروع کنند. خداوند به آنان می‌گوید که خانهٔ خدا باید بزرگترین هدف آنان باشد و آنان باید سخت کار کنند تا ساختمان آن را تکمیل نمایند تا بتوانند مکانی برای عبادت داشته باشند. رویدادهای کتاب حجی به خواننده یادآور می‌شود که باید خداوند را بپیش از هرجیز و هرگز دوست داشت.

دعوت به بازارسازی خانهٔ خدا

⁹«انتظار محصول فراوانی داشتید، اما خیلی کم بدست اوریدید؛ و وقتی همان مقدار کم را هم به منزل اوریدید، آن را از بین بردم. می‌دانید چرا؟ چون خانهٔ من خراب مانده و شما فقط به فکر خانه‌های خود هستید.¹⁰ به همین علت است که آسمان نمی‌بارد و زمین محصول خود را نمی‌دهد.¹¹ من در سرزمین شما خشکسالی پیید آورده‌ام و این خشکسالی تمام کوهها، مزرعه‌ها، تاکستانها، باغهای زیتون و سایر محصولات و حتی انسان و حیوان و تمام حاصل دسترنج شما را فرا خواهد گرفت.»

¹²آنگاه زربابل و یهوشع و نتمام کسانی که از اسارت برگشته بودند از خداوند ترسیدند و پیام حجی نبی را که خداوند، خدایشان به او داده بود اطاعت کردند.

¹³سپس خداوند بار دیگر توسط نبی خود حجی به قوم فرمود: «من با شما هستم.»¹⁴¹⁵ خداوند در زربابل و یهوشع و تمام قوم علاوه و الشتایق ایجاد کرد تا خانهٔ او را بسازند. پس، در سال دوم سلطنت داریوش در روز بیست و چهارم ماه ششم همه جمع

در سال دوم سلطنت داریوش، در روز اول ماه ششم، خداوند پیامی توسط حجی نبی برای زربابل (پسر شلتیتل) حاکم یهودا، و برای یهوشع (پسر یهوصاذق) کاهن اعظم، فرستاد.

¹ خداوند قادر متعال به حجی نبی فرمود: «این قوم می‌گویند که اکنون وقت بازارسازی خانهٔ خدا نیست.² سپس، خداوند این پیام را توسط حجی نبی برای قوم فرستاد: ⁴«ایا این درست است که شما در خانه‌های نوساخته زندگی کنید ولی خانهٔ من خراب بماند?⁵ نتیجهٔ کارهایتان نگاه کنید: بذر زیاد می‌کارید، ولی محصول کم برداشت می‌کنید؛ می‌خوردید ولی سیر نمی‌شود؛ می‌نوشید ولی تشنگیتان رفع نمی‌گردد؛ لیاس می‌پوشید اما گرم نمی‌شود؛ مزد می‌گیرید ولی گویی آن رادر جیهای سوراخدار می‌گذارد.

⁷«خوب فکر کنید و ببینید چه کرده‌اید و نتیجه‌اش چه بوده است!⁸ حال به کوه رفته، چوب بیاورید و خانهٔ مرا دوباره بسازید تا من از آن راضی شوم و در آنجا مردم احترام مرا بجا آورند.

برحسب اتفاق رداشی با دان، آش، شراب، روغن و یا هر نوع خوراک دیگری تماس پیدا کند، آیا آن خوراک مقدس می‌شود؟»

وقتی حجی از کاهنان این سؤال را کرد آنها جواب دادند: «نه، مقدس نمی‌شود!»

¹³ سپس حجی پرسید: «و اما اگر شخصی به جسد مرده‌ای دست بزند و بدین ترتیب شرعاً نجس شود و بعد به یکی از این خوراکها دست بزند، آیا آن خوراک نجس می‌شود؟»

کاهنان جواب دادند: «بلی، نجس می‌شود.» ¹⁴ پس حجی گفت: «خداؤنده می‌فرماید شما نیز در نظر من همینطور نجس هستید و هرکاری که می‌کنید و هر فربانی که به خانه من می‌آورید، نجس است.»

وعدهٔ برکت

¹⁵ خداوند می‌فرماید: «خوب فکر کنید و ببینید قبل از اینکه دست به کار ساختن خانهٔ خداوند بزنید وضع شما چگونه بود.» ¹⁶ این روزها وقتی انتظار داشتید دو خوار مخصوص برداشت کنید، فقط نصف آن به دستان می‌رسید، و هنگامی که به امید پنجه لیتر شراب به سراغ خرهایاتان میرفتد، بیشتر از بیست لیتر نمی‌پافتد. ¹⁷ من مخصوصات شمارا با باد سوزان، آفت و تگرگ از بین بردم، اما با وجود همهٔ اینها بسوی من بازگشت نکردی. ¹⁸ ولی از امروز که روز بیست و چهارم ماه نهم و روزی است که بنیاد خانهٔ خدا گذاشته شده است، ببینید من برای شما چه خواهم کرد. ¹⁹ اگر چه غله‌ای در انبارها باقی نمانده، و هنوز درختان انگور، انجیر، انار و زیتون میوه نداده‌اند، ولی من به شما برکت خواهم داد.»

وعدهٔ خداوند به زرویابل

²⁰ در همان روز پیام دیگری از جانب خداوند به حجی رسید:

²¹ «به زرویابل، حاکم یهودا بگو که بزودی آسمانها و زمین را به لرزه درمی‌آورم، تختهای فرمانروایان

شده، به بازسازی خانهٔ خداوند قادر متعال، خدای خود پرداختند.

شکوه خانهٔ خدا

² در روز بیست و پنجم ماه هفتم همان سال، خداوند به حجی گفت:

² «از حاکم و کاهن اعظم و همهٔ قوم این سؤال را بن: ³ آیا کسی در بین شما هست که شکوه و عظمت خانهٔ خدا را انطروپی که در سابق بود به خاطر آورد؟ آیا این خانه‌ای که می‌سازید در مقایسه با خانهٔ قبلی به نظر شما ناجیز نمی‌آید؟ ⁴ هر چند به ظاهر چنین است اما مأیوس نشود. ای زربابل و یهوشع و همهٔ قوم، قوی دل باشید و کار کنید، چون من با شما هستم. ⁵ وقتی از مصر بیرون می‌آمید به شما وعده دادم که روح من در میان شما می‌ماند؛ پس ترسان نباشید!»

⁶ خداوند قادر متعال می‌فرماید: «بزودی آسمانها و زمین، دریاها و خشکی را به لرزه در می‌آورم. تمام قوم‌ها را سرنگون می‌کنم، و ثروت آنها به این خانه سرازیر می‌شود* و من این محل را با جلال خود پر می‌سازم. ⁷ تمام طلا و نقرهٔ دنیا از آن من است. ⁸ شکوه و عظمت آیندهٔ این خانه از شکوه و عظمت خانهٔ قبلی بیشتر خواهد بود و در این مکان به قوم خود صلح و سلامتی خواهم بخشید.» این است آنچه خداوند قادر متعال می‌فرماید.

سؤال حجی از کاهنان

¹⁰ در روز بیست و چهارم ماه نهم از دومین سال سلطنت داریوش، این پیام از جانب خداوند قادر متعال به حجی نزی نازل شد:

¹¹ «از کاهنان بخواه تا جواب شرعی این سؤال را بدهند: ¹² اگر کسی قسمتی از گوشت مقدس قربانی را در دامن رداشی گذاشته آن را حمل کند و

* «ثروت آنها به این خانه سرازیر می‌شود» یا «ازرسی اینها به این خانه خواهد آمد». جملهٔ دوم، بنظر برخی مفسرین اشاره است به ظهور مسیح موعود.

امور واقع گردد، ای زروبابل، خدمتگزار من، تو برای من مانند نگین انگشت خواهی بود، زیرا تو را برگردیده‌ام.» این است آنچه خداوند قادر متعال را واژگون می‌سازم و قدرت آنان را از بین می‌برم. عربها و سواران را سرنگون می‌کنم، و اسیها کشته می‌شوند و سوار انشان یکدیگر را با شمشیر از پای درمی‌آورند.²³ اما وقتی که این می‌فرماید.